

Fikriye - (Attila ilhan'ın 'Gazi Paşa' Romanından)- Açık

Karakter Fikriye'nin Mustafa Kemal Paşa'ya olan derin aşkı, kendisini hem derin bir mutluluğa hem de duygusal olarak içine kapanmasına neden olmuştur. Mahzun ve sıkılgan olan karakterinden dolayı, Ata ile ne kadar yakın olsa da kendisinde bir böbürlenmeye neden olmamış hatta daha da duygusallaştırmıştır. Düşünceleri sadece Pşa ile alakalı olduğundan, her daim Ata için endişelenir.

Aktiviteler Fikriye zihninde her daim yoğun düşüncelerin tesiri altındadır. Elinden sigarayı düşürmez. Mutfağa girip güzel yemek yapmaktan keyif alır. Kurtuluş Mücadele'sinde aktif olarak Kadınlar Kolu dahilinde faaliyet göstermiştir.

ÖRNEK ANILAR

Mahzun/ Sıkılgan Fikriye bulunduğu her ortamda mahzun ve sıkılganlığı ile biliniyordu. Hiçbir zaman girişken veya önde bir karakter olmadı. Kurtuluş için çalışan, Kadınlar Kolu'nun faaliyetlerine bilfiil katılıyordu. Tüm kadınların arasında yine kendine özgü mahzun tavırları ile bulunuyordu. "Müdüriyet, basbayağı soğuk, onun için mantosunu çıkarmadı; nefti bir manto bu, içinde çağla rengi yün bir kazak, boynunda 'tarçını' atkı; uzun, badem gözlerinin yeşili, hep öyle mahzun; tebessümü, varla yok arası."

Duygusal Fikriye, Paşa'ya karşı yoğun hisler besliyor, kendisini duygusal karakterinin tesiri altında bırakıyordu. Bunu, fırsat bulduğunda Paşa'ya dile getiriyordu. "...ben kalbime uydum Pşam, benimkisi hissiyat!.. Sizin teşebbüsünüz nezdinde, bizimkiler nedirki? Attığınızher adım, kürre-i arzı velveleye veriyor..."

Dalgın/Zarif Fikriye, duygusallığının tesirinde yaşayan, iç dünyasındaki coşkuyu dışarıya belli atmeyen dalgın ve zarif bir kadındı. "Fikriye, o dalgın zerafetine bürünmüş; sade, fakat özenerek giyinmişti; boynunda, 'Reis Paşa'nın armağanı, kehribar tesbih; dudaklarında mahzun tebessümü; besbelli bu, kırsal bir yalnızlıkta, 'Reis Paşa'yla başbaşa kalabilmiş olmanın, 'ayrıcalığından' ileri geliyor; yalnız ondan mı, belki geniş ve ferah bir köşke taşınmanın mutluluğu da var"

Tatlıdilli Mustafa Kemal Paşa, fikriye'nin kendisini her daim rahatlatan, ikna eden tatlıdilli karakterini çok seviyor, bunu zaman zaman da kendisine ifade ediyordu. "... yok mu bu senin tatlı dilin Fikriye...hani nasıl derler, yılanı deliğinden çıkarır..."

Evhamlı Fikriye, Paşa'nın sıhhatinbi ihmal ettiğini bildiğinden, mütemadiyen Paşa için evhamlanır, kendisini dinlenmesi hususunda ikna etmeye çalışırdı. " ' ...Pşam, eza çekiyorsunuz..' diyerek, daha yakınlaşmıştı: ' ...ihtimal, size ıstırap veriyor, bir iki gün daha istirahat buyursaydınız"